

שארית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה ח' | גיליון שפ"ו | פרשת יתרו תש"פ

יציאת שבת	כניסת שבת
18:38	16:49
18:39	17:05
18:27	16:53
18:43	17:09

ביתר - ירושלים
ת"א - בני ברק
לונדון
ניו יורק

הזמנים לפי שיטת ר"ת

"מן הבאר הוא" דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

"והזהרתה אתהם את החוקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו" (שמות יח, כ). אמר תורות לשון רבים, נתכוין בזה לתורת משה, אלו המצוות של חובה המוטלות על כל ישראל, ולתורת דברי הרשות, שאף בהם צריך לנהוג בקדושה.

כ"ק מרן ה'באר יעקב' זיע"א

שתי התורות הקשורות זו בזו

את צרכי הגוף בפועל ממש, באותו רגע המחשבה של העובד, דבוקה בחי החיים בו יתברך בתכלית הדבקות הנרצית, כל חושיו הרוחניים והגשמיים מגויסים בהתלהבות נפלאה לחשוב מחשבות קדושות וטהורות על מציאות הוי"ה ברוך הוא, כולא במחשבה אתגריהו, הדבקות השוכנת במח ובמחשבת הלב, היא דבקות נקיה כזאת, ששום דבר שבעולם לא יכול להפסיקה - גם הפעולה הגשמית הנמוכה, כי במקום שחושב האדם - שם הוא נמצא, בכל היותו ומהותו.

זהו סודם של שתי התורות הללו, שהן כמקשה אחת, ותורה אחת משפעת לזולתה. למה מצוות שמקיים הצדיק הן מצוות מעולות, ברמ"ח אברים ושס"ה גידים ובהתלהבות נוראה להשם יתברך? כי אברי המעשה שלו מזוככים! כי גם כשהוא פועל את פעילויות הרשות שלו הרי הוא ככהן המשרת בבית המקדש, אשר על כן יד קדושה כזאת המניחה תפילין - זוכה לקיים מצוה זו, לדוגמה - בתכלית השלימות ממש.

וכמו כן להיפך, התורה הזאת, של קיום המצוות המפורשת בפועל ממש, יש בה קדושה עליונה כל כך, היכולה להשפיע גם על סתרי הנפש, על המקומות האפלים ביותר, אין לה גבולות לתורה הזאת, היא פורצת את כל הגדרות, הדבוק בתורת אמת בדבקות אמיתית, מסוגל לחיות חיים של תורה, גם כאשר עוסק בענינים האחרים שלו, הרי גם שם נמצאת לדידו תורה ממש, אשרי לו ואשרי חלקו.

נבואה הם ממש, אותיות פורחות באויר, ערטילאות מבלי לבוש, רק הקירבה האמיתית אל אור פני מלך חיים מזכה את המתקרב לדעת את רצון ה' באמת.

כזה הוא הענין המופלג של 'קדש עצמן במותר לך', או חומרות וסייגים המביאים את האדם לשמירה מעולה על התורה ומצוותיה, הדברים הללו אינם כתובים בפירוש, אבל הם עיקר העיקרים של אוהביו שומרי בריתו, המתנהגים בקדושה של מעלה, הזוכרים את בוראם בכל פינה שהם פונים - זוכים לדעת בכל עת את הצעד המתבקש מן השם מן השמים, אינם צריכים לספר מיוחד שבו רשומים הדברים, כתבם על לוח לבך מקיימים הם בכל עת, כי הבהירות האלוקית שוכנת בלבם תמיד.

המושג הקדוש של "לנהוג בקדושה בדבר הרשות", יש לו מטבע עם שני צדדים, הצד האחד - לפרוש מצ"ט שערי היתר כדי שלא להכשל בשער אחד של איסור, והוא צד ידוע ומפורט, ומושא לכמיהת נפש לכל חסידי עליון, אין אדם מישראל שלא מכיר את דברי הרמב"ן הידועים המדברים אודות מי שחלילה נעשה נבל ברשות התורה, וחושב שקיים את התורה ויגל לבבו בכך, ואינו מתאמץ להבין את עומק מושג הקדושה האלוקית.

אבל הצד הנוסף, הכמוס ביותר, שרק בורא העולם לבד - בוחן כליות ולב יכול להביט בלב האיש הכשר הזוכה לאחוז את המטבע מצד זה, היא הקדושה עצמה בעת עשיית הדבר הגשמי, לא רק כאשר פורשים ממנו, אלא גם כאשר ממלאים

לתיבה תורה משמעות עמוקה מאד, היא מורה לאדם את הדרך אשר ילך בה, אבל לא תמיד היא מורה בפירוש, יש מצוות שהיא בקדושתה מתווה את הדרך המדויקת בה יש לפעול, ההלכות, הדקדוקים, המטלות והמשימות, הכל כתוב הדור מפורש. ויש מצוות שהן תוצאה מהרוח העולה מן הדברים, מקדושת קיום התורה והמצוות, מהרוח היהודית הקדושה הנושבת מכל פסוק ופסוק.

בזוהר הקדוש איתא (מצורה נג ע"ב) אמאי אקרי תורה, דאורי ומגלה מאי דהוה סתום מיניה ולא אתיידע, להוציא את הרצון האלוקי מההעלם אל הגילוי, שהרי ללא תורה מפורשת הניתנת בהר סיני לא היינו יודעים לעולם, כי כדי לעשות רצון השם יתברך עלינו להתעטר בטלית ותפילין וכו', חסד נפלא עשה עמנו השם יתברך, ורצה ליכות את ישראל לפיכך הרבה לנו תורה ומצוות, רבות מאד, שבאמצעותן אנו זוכים להיות דבקים מאד בענין האלוקי, שזה סוד מה שאנו אומרים כמה וכמה פעמים בכל יום - אשר קדשנו במצוותיו, כי אכן, מקדש אותנו השם יתברך בקדושה עליונה ונפלאה על ידי כל מצוה ומצוה.

העולם הכמוס של עבדי השם הנאמנים, מורכב מאלפי רצונות וגעגועים להכלל באמת ברצון האמיתי של השם יתברך, הרצון הזה המתגלה ליראיו ולאזהביו, הרוצים באמת להתקרב אליו, דורשי יחוד ומבקשי פניו סלה, איה רשומים הרצונות הללו? איפה המקום שבו אפשר ללמוד אותם, הרי דברי

דברות קודש

מנ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רעיון דרעוין פרשת יתרו תשע"ז

מאפילה לאורה ומצרה לרווחה ומשעבוד לגאולה. ולא עוד, אלא דתחזינה עינינו שבעת מעמד קריעת ים סוף, אחרי שהיו עם ישראל טבועים במצולות שעבודם, בהרף עין העלה אותם השי"ת לדרגות נעלות ונשגבות אשר לא שזפתם עין מקדם, כשארז"ל (מכילתא בשלה) זה אלי ואנוהו - ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל, כלומר, דבזכות שלא נטשו בעת צרתם את אמונתם בבוראם, עמדור בכור המבחן והנסיון, וככלות הכל, זכו ליראות פני השכינה וליהנות מזיו אורו.

ולכן, כשעם ישראל יצאו לדרךם לנתב ארחות חיייהם דבר יום ביומו, אמר להם הקב"ה ענין זה, להורות לדורות את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו, שכאשר תבוא עליהם זמנים שונים ומשונים, אשר לפעמים תהיה הנסתר רב על הנגלה, לא יפלו ברוחם לומר, עזב עזב ה' אותנו לאנחות, אלא, לבעבור נסות ה' אותנו היא, ודייקא בשפל המצב וקושי עול הגלויות, יגאלינו ויפדינו לחירות עולם ברוחניות ובגשמיות.

וכבר ארז"ל (פסיקתא זוטרותא פרק כ, ועוד) שבעת קבלת התורה לא היה בהם לא חגרון ולא סומין ולא חרשין ולא אלמים, ואולי י"ל, שהיו בני ישראל בעת ההיא, תמימים ושלמים בגופם ובנפשם, כנאה ויאה לבני מלכים, וא"כ, כשניצבים אנו היום לאחר קריאת עשרת הדברות, שהקריאה מעוררת הזמן, בודאי נזכה לכל הברכות האמורות בתורה ברו"ג.

יעזרנו השי"ת, שמכוח קדושת קבלת התורה שקיבלו ישראל בעת ההיא, תעמוד לנו נמי עתה בכפל כפליים לעד ולעולם ולנצח נצחים, ונזכה ללמוד את התורה ביראה ובאהבה, למען לא נבוש בעוה"ז ולא ניכלם לעוה"ב, ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו, עוסקים בתורה ובמצוות באמת לשמה, וממכון שבתו בשמים, ירעיף ה' עלינו ועל בנינו על כל דורותינו, את כל הברכות הכתובה בספר התורה הזה, הן על פי נגלה והן על פי נסתר, עדי ישלח לנו בעגלא ובזמן קריב מלך המשיח, אמן.

יש מאין, אולם, בכדי להחדיר בלבנו הניסים והנפלאות שנעשו במצרים, שהיא פרסום שמו הגדול והנורא, שהיא שליט על כולוהו עלמין בעליונים ובתחתונים, הזכירו ה' אלהינו במעמד הר סיני דייקא ענין זה, להורות לנו ולזרענו עד עולם, שתשרש אמונתנו בה' בכל קורות חיינו, כי ע"י שיביט יתבונן האדם בהתהוות יציאת מצרים, שמקודם הגלה אותם למצרים, ואח"כ היכה את פרעה ועבדיו בעשרת המכות שלא כדרך הטבע, יטביע האדם בנפשו גודל חסדו ונפלאותיו, שעל אף שלפעמים שורה האדם במעמקי הקושי והצרות, מ"מ, יציאת מצרים תוכיח, שאעפ"י שלעיני בשר ודם לא נראתה גאולתם כדבר שבמצאיות, מ"מ, עם ישראל מרוב אהבתם בהשי"ת, לא עזבו ברייתם לנצח, והאמינו בה' ובמשה עבדו, שיגאלם בגאולה שלימה ונצחית.

ולדברינו יבואר לנכון מה שפירש"י הק' כאן ג' טעמים בפסוק זה, שזכרון אחד עולה לכולם, והם, הא', כדאי היא ההוצאה שהיו משועבדים לי. היינו, שע"י אחרי הקושי והשעבוד, נזכור כל הניסים והנפלאות שעשו לנו ה' בעת יציאתנו ממצרים, ללמדנו, שאפילו אם בא לו לאדם בימי חייו איזה קושי ושעבוד, אל לו להתייאש, אלא יזכור תמיד לנגד עיניו, שביד הקב"ה לחולל פלאות אפילו באופן הנראה לעין שהיא נגד הטבע והמצאיות, והב'. שעל אף שבקריעת ים סוף נגלה לעיניהם כגיבור במלחמה, וכאן נגלה להם בזמן מלא רחמים, שנראה לכאורה כסותרים אהדדי, מ"מ, לא יטוש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב, כיוון דהכל מאתו ית"ש, וכל כוונותיו להיטיב עם בריותיו, והג'. לפי שהיו שומעין קולות הרבה, קול ה' בכח, וקולות מארבע רוחות השמים, שהיא נמי מרמזת על שינויים המתרחשים בחיי האדם, דלעיתים רואה האדם ידו הארוכה של השי"ת, ולעיתים נשמעים קולות זרים ומשונים, מרוחות העולם, שהיא הדרכים המוסתרים, אעפ"י, לא ישמע שם אלהים אחרים בפניו ובליבנו, אלא, נתחזק בשעת הקושי באמונתנו בה', כפי שהיה במצרים, ולבסוף יוציאנו השי"ת

בתוה"ק (שמות כ, ב) אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים וגו'. והקשה כאן באבן עזרא כאן וז"ל: שאלני ר' יהודה הלוי מנוחתו כבוד, למה הזכיר אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים, ולא אמר שעשיתי שמים וארץ ואני עשיתיך? ע"כ. ולא עוד, די שמון המפרשים שמוסיפים ע"כ, דבריאית העולם הוי חידוש יתירה כיוון דנברא העולם יש מאין, משא"כ ניסי יציאת מצרים הוי מעיקרא בעולם, אלא דהקב"ה שידד מערכות טבע השמים, והכניסם מעל לטבע?

והנראה לומר בעזרתו ית"ש. בהקדם מה דאיתא בשו"ת אבני נזר (או"ח סי' תקא) ... דהנה צריך להבין, מאי טעמא קודם לקידוש היום משום פרסומי ניסא, הלא שבת הוא עדות על חידוש העולם כמו שאומרים זכר למעשה בראשית, וחידוש העולם יש מאין יותר פלא מניסים של יציאת מצרים? ואין לומר, שאני נסים שביציאת מצרים, שהם עניני בני ישראל, הלא חידוש העולם גם כן עבור ישראל שקיבלו התורה בראשית, ואין ראשית אלא ישראל, אין ראשית אלא תורה, וכל מעשה בראשית ה' תלוין ועומדין עד יום ו' בסיון שקיבלו ישראל התורה (יעו" שנת פה). ואם כן, כיון דבארבע כוסות חשובים פרסומי ניסא שמתפרסמים יציאת מצרים, שבת נמי יחשב פרסומי ניסא שמפרסם חידוש העולם? ... וצריך לומר, שאני המצוות שבלייל פסחם לפרסם לבניו ובני ביתו כדכתיב והגדת לבנך. מה שאין כן שבת שהוא רק לעצמו. והדבר מובן על פי מה שאמרת כי כבר בטעם הרמב"ם דכל מצוות אינו מחוייב למכור כסותו. שהרי חשב לעשות מצוה ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה (בריכות ו). מה שאין כן פרסומי ניסא - לפרסם לאחרים, ומה לאחרים במחשבתו, ועל כן קידוש היום שהוא לעצמו, שוב דומה לשאר מצוות. היוצא לנו מדבריו הק' יסוד נפלא, דהיכא דטעם המצוה או הענין המתחייב לעשותו, היא בעבור שיתפרסם תכליתו בעולם, לא מהני שום צד אונס לפטרו. ולפי"ז יבואר נמי הכא, כי ודאי בריאת שמים וארץ הוי בריאה שנבראה

הננו להודיע בזאת לכל קהל אנ"ש ידידינו ואוהדינו הי"ו, כי מיד לאחר תפלת שחרית ביום הפורים הבעל"ט ולברכה

תתקיים סיום מסכתא רבתי ברוב עם במעמד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ובצוותא חדא עם כל קהל אנ"ש המסיימים שיחיו

כל האברכים שקיבלו ע"ע לימוד המסכתא מתבקשים להרשם בהקדם אצל המשב"ק הרב משה ווייס הי"ו בני החבורות ישי"ק והישי"ג מתבקשים להרשם אצל ראשי החבורות

לאור תקנת קדשו של
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ללמוד מסכתא מגילה
ולסיימה ביום הפורים

אור זרוע לצדיק

הרה"ק רבי מנחם מנדל מורגנשטרן זצ"ל

השרף מקוצק

נ"ב שנת תרי"ט

רבי מנחם מנדל מורגנשטרן, נולד בשנת תקמ"ז, בעיירה גוריי שבמחוז לובלין - בדרום-מזרח פולין, לאביו רבי יהודה לייבוש מורגנשטרן ב"ר מנחם מנדל ב"ר לייבוש אשר היה תלמיד חכם מופלג ובעל בעמיו אשר פירנס על שולחנו עשרה תלמידי חכמים והיה בעל צדקה מופלג, ולאמו בת רבי ישכר בער הלוי סגל תלמיד הבעל שם טוב.

כאשר הגיעה שעתו הפקידוהו הוריו אצל המלמד ב'חידר', רבנו אשר בעל כשרון מופלג ובעל תפיסה מהירה קפץ מכיתה לכיתה עד כי בלית ברירה הוציאו אביו מה'חידר' והושיבו ללמוד עם חברותא אשר תתאים לכשרונותיו.

לאחר תקופה בה למד בעיר הולדתו גוריי, לא נמצא עבורו מלמד מתאים אשר ידע למדו תורה כפי כשרונותיו, שלחו אביו לעיר זאמושץ שבפולין, ללמוד תורה בישיבתו המפורסמת של הרב ואב"ד זאמושץ, הרב יוסף הוכגלרנטר בעמ"ס משנת חכמים, אשר הוביל את הנער לשביל רצוף בתורה ועבודת ה' על דרך האמת כפי אשר שאף הנער עוד מקטנותו.

עד גיל עשרים לא הסכים רבנו לישא אישה, באומרו כי ברצונו לשבת ללמוד בנחת, כאשר הגיע רבנו לגיל עשרים פנה לאביו ואמר לו כי ברצונו להתחתן. מששמע אביו לבקשתו פנה לעיר טומשוב השכנה ומצא לבנו אשה נאה וחסודה, עוד באותה שנה נשא רבנו לאשה את בת רבי אייזיק רייז טומשוב.

רבנו עבר לגור עם זוגתו בעיר חותנו טומשוב שם המשיך לשבת על התורה ועל העבודה בעודו סומך על שולחן חותנו אשר הבטיח לרבנו נדוניה גדולה ומוזנות לכל ימי חייו.

אביו של רבנו לא היה מן החסידים אך ברבנו נדבק הלהט החסידי של זקנו אבי אמו רבי דוד הלפרין ובשנת תקס"ח לערך החל רבנו לתור בשדות החסידים ולתור אחר רבי שיוכל להנהיגו בדרך הישרה.

לראשונה נסע רבנו ללובלין החווה מלובלין אשר כיבדו מאד ואף שלח את משמשו לבקש מרבנו כי יבוא להתפלל בבוקר במנינו אשר היה מיעד אך ורק לחבריא קדישא.

זמן קצר לאחר מכן נסע רבנו לפשיסחא אל היהודי הקדוש מפשיסחא, אשר דרכו מאד מצאה חן בעיני רבנו אשר דבק בו והפך להיות לאחד מבחירי תלמידיו עד ליום פטירתו רבו.

באותה תקופה לא היה לו לרבנו בביתו אפילו פרוסת לחם, אמנם חמיו הבטיח כי יפרנסו עד סוף חייו אבל לאחר שירד מנכסיו לא הצליח לעמוד בכך. רבנו אשר כל נפשו הייתה שקועה בתורה לא נתן ליבו לכך ועצתו מכרה אשתו הכשרה ומשכנה את כל כלי הבית עד שאפילו לא נותר להם מיטה לישון בה או כסות להתכסות בה.

כל אלה היו צרותיו הקטנים של רבנו אשר כל ילדיו נולדו ונפטרו בזה אחר זה. רק בנו הבכור רבי דוד הצליח להתגבר על כל מחלותיו וכל זאת יחד עם כך שהילד צם יותר מאשר אכל.

רבנו לא הסכים מעולם לקבל נדבות והיו רבים שניסו לשכנעו כי יאות לקבל אפילו הלוואה כדי להשיב את נפשות בני ביתו, אך כל זאת ללא הועיל.

בשנת תקע"ד י"ט לחודש תשרי נפטר היהודי הקדוש מפשיסחא, החסידים התפלגו ביניהם, חלקם קבלו את מרותו של רבי משה מללוב, חלקם בחרו ברבי ירחמיאל בנו של היהודי הקדוש מפשיסחא, אולם רוב החסידים כולל רבנו בחרו ברבי שמחה בנים בונהרד מפשיסחא מחסידיו הבולטים של היהודי הקדוש מפשיסחא.

שלש עשר שנה נהג רבי בנים מפשיסחא באדמו"רות עד אשר נפטר ביום י"ב אלול תקפ"ז.

לאחר פטירת רבי בונים, שוב נחלקו החסידים, חלקם קיבלו עליהם את מרות רבי אברהם משה בנו יחידו של רבי בונים מפשיסחא, בעוד רוב רובם הכתירו את רבנו לממלא מקום, לאדמו"ר ולמנהיג.

בין החסידים הבולטים שקיבלו את הנהגת רבנו, היה רבי יצחק מאיר אלתר מווארשא אשר לימים נודע כבעל החידושי הרי"ם, והרבה חסידים הלכו בעקבותיו ופנו אף הם לקבלת מרות מרבנו.

את תחילת הנהגתו עשה רבנו בעיר טומשוב בה גר, חסידי דבקו בו בכל ליבם בעודם לומדים על דרך רבם, לימוד גמרא בעיון בשילוב סברות חסידיות, על דבר אחד הקפיד רבנו יותר מכל - שלעולם לא לזוז מן האמת. גם מול הגמרא צריך להיות איש אמת אמר פעם רבנו.

על תקופת הנהגתו בטומשוב התבטא פעם רבנו כך: "בטומשוב ביקשתי לא יותר ממאתיים שלש מאות חסידין, אלא שיהיו גדולים כמו שהיה הבעש"ט, ובפשטות שיהיו מסוגלים לחבוש לראשם עלי כרוב במקום כיפה ולאזור את מותניהם בקש ולצעוק בקול - 'לה' הארץ ומלוואה'".

לאחר כשנה בהם ישב רבנו על כס האדמו"רות בטומשוב, נאלץ לנדוד למקום אחר עקב מחלוקת שקמה עליו. רבי מתתיהו קורנר - הרבי מקוסוב שהיה תלמידו של רבנו, התקבל בדיוק לכהן כרב ואב"ד בעיר קוצק שבפולין, אי לכך פנה רבי מתתיהו לרבנו והציע לו כי יבוא לדור בעיר קוצק ונמק את עצתו בכך כי במקום בו המרא דאתרא הוא תלמידו לא יקומו החולקים נגדו.

רבנו קבל את עצת רבי מתתיהו תלמידו ועבר לגור בעיירה קוצק אשר שמה דבק בו ובששלתו.

בשנת תקצ"ז נפטרה הרבנית ונטמנה בעיר וורקא.

צער רב היה לו לרבנו שנתאלמן זה עתה,

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

רק בן אחד, דוד'ל נותר לו מאשתו הראשונה והרי חייב כל אדם מזרע ישראל במצוות פריה ורביה המחייבת לפחות בן ובת.

רבי יצחק מאיר בעל החידושי הרי"ם מגור, שמע כי רבנו נתאלמן, קרא לתלמידו רבי מרדכי יוסף ליינער ובקשו שיילך לרבנו להציע לו את אחות אשתו הבתולה.

רבנו קיבל את הצעתו ובסימן טוב ומזל טוב נשא לאשה את בת רבי משה ליפשיץ המכונה רבי משה חלפן, ובכך הפך רבנו להיות גיסו של החידושי הרי"ם תלמידו.

משנת ת"ר החל רבנו להתבודד בחדרו וכמעט ולא התראה עם חסידיו, רבנו המשיך לנהוג את אדמו"רותו ביד רמה, אך לא פנים מול פנים.

רבנו אף הפסיק ממנהגו לערוך שולחן "טיש" כדרך האדמו"רים, רק בשבת יום טוב היה רבנו מגיע לבית מדרשו כדי לעלות לתורה. לאחר מכן היה רבנו פונה לחסידים ומבקשם כי יעזבוהו לנפשו ושיילכו כל אחד לדרכו בטווענו כי אינם מחפשים את האמת.

אך עם כל זאת, אלו שבאמת חפשו את דרך האמת זכו לקבלה מפיו, החסידים שבאמת באו לקבל את דרכו וחיכו לזמן המתאים, אכן זכו לכך.

כאשר סיפרו פעם לרבנו על איזה צדיק שאמר שבכוחו להחיות מתים, התבטא רבנו ואמר: "להחיות מתים, הלוא זה עניינו של הקדוש ברוך הוא, צדיק אמיתי צריך שידע להחיות את החיים".

בליל הסדר שנת תרי"ח אמר בפנים מאירות 'בשנה הבאה לא אשב כאן יותר' והסובבים לא הבינו.

בשנת תרי"ט בחודש שבט, התהלך רבנו בחדרו ולפתע נפל מתעלף, מיד הזמינו בני משפחתו רופא אשר קבע כי יש לרבנו מחלת לב רצינית אשר יחד עם לחץ דמו הגבוהה ודלקת הפרקים מצבו אנוש. הרופא אסר על רבנו לזוז ממטתו.

רבנו לא התייחס לדברי הרופא וברגע שחזרו כוחותיו קם מהמטה להמשיך בעבודתו הקדושה. כעבור כמה ימים התעלף רבנו שוב, הרופאים שהוזעקו למקום קבעו כי רבנו מסכן את חייו בכל פעם שהוא יורד ממטתו. בני המשפחה אשר חששו לחיי רבנו שלחו לקרוא לתלמידו האהוב רבי יצחק מאיר אלתר מגור אשר ישב ליד מיטת רבנו עד לשעת פטירתו ממש.

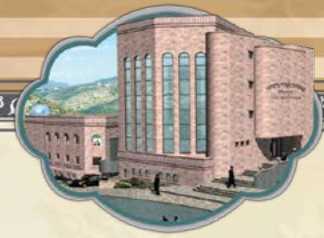
ביום חמישי כ"ב שבט תרי"ט רבנו שוכב על מיטת חוליו משוחח עם רבי יצחק מאיר מגור אשר עומד כפוף לבל יחמיץ מילה מדברי רבנו. לפתע פסק רבנו מלדבר הושיט את ידיו לראשו ובכיפתו הגדולה כיסה את עיניו ונשמתו עלתה בסערה השמימיה.

בלוויה אמר אדמו"ר בעל חידושי הרי"ם: 'העולם אינו יודע מה איבד, הצדיק אבד ואין איש שם על לב. הצדיק אבד אך יותר חמור שאין מי שיחזיר את דברי הצדיק ללבבות בני ישראל'.

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

הלטובסקי הי"ו בעל האכסניא של כ"ק מרן רבינו שליט"א.

ביום שני פר' יתרו, עלה כ"ק מרן רבינו שליט"א לביקור אצל כ"ק אדמו"ר מרחמסטריווקא שליט"א ושוחחו שעה ארוכה.

בערב - ליל חמשה עשר בשבט, ערך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א 'פירות טיש' לכבוד ראש השנה לאילנות, בבית בעל האכסניא.

בשבת קודש ישהה כ"ק מרן רבינו שליט"א בעיה"ת בורו פארק. התפילות והשולחן הטהור יתקיים בבית ידידנו הרה"ח אליעזר שמעון הלטובסקי הי"ו.

ביום ראשון פר' יתרו, הגיע כ"ק מרן רבינו שליט"א למקום האכסניא, בבית ידידנו הרה"ח אליעזר שמעון הלטובסקי הי"ו, שם הניח כ"ק מרן רבינו שליט"א תפילין לבנו הבה"ח שאול יחזקאל ני"ו, והתפלל תפילת שחרית. לאחמ"כ התקיים מעמד קבלת פנים לכ"ק מרן רבינו שליט"א בעיה"ת בורו פארק, בהשתתפות רבים מאנשי שלומינו בארה"ב, ותושבי העיר.

בערב השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת הבר מצווה להבה"ח שאול יחזקאל ני"ו, בן ידידנו הרה"ח אליעזר שמעון

אנ"ש ורבים מתושבי עירנו באו לחזות בנועם הקודש.

בסעודת רעיון דרעיון, לקראת חמשה עשר בשבט ערך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א את השוה"ט 'פירות טיש' לכבוד ראש השנה לאילנות'.

במוצאי שב"ק, לאחר תפילת מעריב עם כ"ק מרן רבינו שליט"א, נפרדו הקהל הק' מכ"ק רבינו שליט"א בברכת פרידה, ושירת 'כי מלאכיו' אשר משם נסע אל ארצות הגולה, לעורר לבבות בית ישראל, ולחזוק וביסוס מוסדותינו הקדושים.

ביום רביעי פר' בשלח, השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת נישואי נכדת כ"ק אדמו"ר שליט"א מבני ברק, בת חתנו הרה"צ ברוך קורנרייך שליט"א בן כ"ק אדמו"ר מקוסוב ויזניץ שליט"א. כ"ק רבינו שליט"א כובד בברכה בשעת החופה.

במהלך הערב השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת השבע ברכות לנכד כ"ק אדמו"ר מאשלג שליט"א עב"ג בת הרה"ח שלמה הורביץ הי"ו.

בשבת קודש, ערך כ"ק מרן רבינו שליט"א 'שולחן הטהור' לרגל שבת שירה, ושרו שירת הים, כאשר קהל

לקראת יומא דהילולא קדישא של כ"ק אבינו רועינו רבינו הקוה"ט זי"ע, הננו להזכיר לכל אלו שקיבלו על עצמם ללמוד מסנת לטו"נ הטהורה לסיימה עד יומא דהילולא

תזכורת:

ובנך נסיים את כל הש"ס בהאי יומא רבא שתתקיים בעזה השי"ת בשוה"ט של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ואין מזרזין אלא למזרזין

מזלא טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך בזאת את אנשי שלומינו שהשמחה במעונם

הרה"ח אלימך שוורץ הי"ו לרגל שמחת נישואי הנכד

הרה"ח משה אליעזר יעקובוביץ הי"ו לרגל שמחת נישואי הנכדה

הרה"ח שמואל הלטובסקי שליט"א לרגל שמחת הבר מצווה לנכדו

הרה"ח נתן ברנד הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח שמואל אורי הי"ו לרגל שמחת נישואי הבן

הרה"ח משה גרוס הי"ו לרגל שמחת נישואי הבן

הרה"ח יעקב יחיאל יעקובוביץ הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת

הרה"ח אליעזר שמעון הלטובסקי הי"ו לרגל שמחת הבר מצווה לבנו

יה"ד שייכו לראות מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת ותענוג דקדושה

בעתירת קהל עדת הסידי נדבורנה ביתר

מזמור לתודה

קדם ידידנו הדגול והנעלה, כב טוב הוא לו ראשון במעלה, במדותיו התרומיות עלה ונתעלה. דלתי ביתו ולבו פתוחים לרוחה, ויט שכמו להועיל בלי מנוחה.

ה"ה הרה"ח **אליעזר שמעון הלטובסקי הי"ו** ולכל משפחתו הכבודה

על אשר מיטיבים במסירות נפשם בכל כוחם ומרצם, להיות כתלי ביתם, מקבלים בסבר פנים יפות.

ולנהעים את אכסניית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א באופן נעלה ביותר.

ואיתו עמו אחיו היקר, אנש חיל יראי אלוקים, שעמל ללא לאות למען הצלחת הביקור, ה"ה הרה"ח **חיים מרדכי הי"ו**

מרן די בשמיהא יאה בסעדיהון בכל זמן ועידן, ובכל אשר יפנו ישכילו ויצליחו, וזכו לראות בנים ובני עוסקים בתורה ובמצוות, מתוך מנוחה ושמחה כל ימי חייהם, והקב"ה ישלם להם שכרם מן השמים בכפף כפליים, עדי נוכח ונראה בבנין ציון ובנחמת ירושלים.

קהל עדת חפידו
"נדבורנה ביתר" בארה"ק
 כנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

תשית לראשו עטרת פני

בשמחה וטוב לבב נשגך בזאת ברכת מול טוב חסד לידידנו היקר, איש חי ורע פעלים, ליבו הזקק פתוח כאלו לצדיקי עם ישראל, ראשו ראשון לכל דבר שבקדושה,

הרה"ח **אליעזר שמעון הלטובסקי שליט"א**
 העומד לימינו המיד במאור פנים, במסירות ובנאמנות אין קץ

לרגל השמחה השרויה במעונו
 בהכנסת בנו הבה"ח כמד **שאול יחזקאל ני"ו**
 לנועם עול תורה ומצוות

יהי רצון שמשפע מצוות תפילין יתמשך עליו ועכב"ב שובע שמחות מותך מנוח ושמחה, וזכה לרוות נחת דקדושה מכל יוצ"ח ובכל אשר יפנה ויכול ויעליו.

המברכים ברוב כבוד והערכה
 קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר בארץ ישראל